

3) Напишете за себе си нѣколко прѣложенія съ обстоятельство цѣлепоказателно.

§ 18.

Обстоятельственны думы.

Думы, които ся относятъ на другы думы въ прѣложеніе-то и показвать мѣсто, время, образъ на дѣйствіе, причинѣ, цѣль, наричатся *обстоятельственны думы*.

§ 19.

Думы, които показвать образъ мысли.

1. *Вѣроятно животны-ть иматъ на-времени твърдь добрѣ память.* — Вѣроятно не ся относи на никої думѣ въ прѣложение-то, а относи ся на говоряще-то лицѣ; показва, че говорящій не набѣрно утвърдява, по само прѣполага, че животны-ть имать на-времени твърдѣ добрѣ память.

Думы, кои-то не ся относятъ на никої думѣ въ прѣложение-то, а ся относятъ на говоряще-то лицѣ и изражавать, какъ мысли говорящій, показвать *образъ мысли*. — Вѣроятно показва образъ мысли.

2. Дали истина время-то вѣрви скоро? Вѣрно само тѣй ся показва.

3. Кыевцы-ть испратили да кажатъ Святославу: ты, княже, трж-шиш чуждѣ землѣ и іх пазиши, а за твої-тѣ совѣмъ не тя е гриж; насть смалъ не ны взехъ Печенѣгы-ть наедно съ майка ти и дѣца-та; ако не дойдешь да ны отбраниши, то пакъ ще ны вземать Печенѣгы-ть: видися, тебѣ не е жаль ни за дома, ни за старѣ майкѣ, ни за дѣца-та.

1-о прѣложение: *Кыевцы-ть испратили да кажатъ Святославу*. Подл.: *Кыевцы-ть* — 3 л.; сказ.: *Испратили да кажатъ Святославу* — изяв. накл. неопр. пр. вр. 3 л.

2-о прѣдл.: *Ты, княже, тржшиш чуждѣ землѣ и пазиши іх*. Подл.: *ты* — 2 л.; сказ.: *тржшиш чуждѣ землѣ и пазиши іх* — изяв. накл. наст. вр. 2 л.